

man Krigsretten. Det var den, de brugte i Sønderjylland. Den kan være brutal og umenneskelig, og den var somme Tider brutal, det indrømmer jeg, den var haard. Men ved Siden af kunde man godt have Medfølelse med de Mennesker, som Omstændighederne tvang til at gøre det. Under Krigsforhold kan man godt have Medfølelse med dem, der tvinges ind under Krigsretten, naar Nødvendigheden er der. Men Nødvendigheden er der ikke mere. Skal de Fejlgreb, som den Gang blev begaaet, straffes paa Børnene i tredje og fjerde Led? Jeg mener det ikke.

Saa udtalte det ærede Medlem Hr. Brorsen, at man roligt kunde tage Jord efter Loven af 4. Oktober 1919, man gik ind til de allerbedste Forhold. Det er muligt! Hver kan have sit Syn paa det. Men man kan ikke gøre nogen lykkelig mod hans Villie, og naar vi under det Styre, vi har været undergivet, har set Forhold, der i mangt og meget lignede dette, Rente-gaardsforholdene, set, hvordan disse Mennesker, der blev Rentegaardsejere, var afhængige til enhver Tid, og naar der saa er Folk, som ikke ønsker blot at faa Mulighed for at komme ind i et saadant Afhængighedsforhold, hvorfor skal vi saa tvinge dem ind i det?

Til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen vil jeg udtale en Tak for den meget saglige Behandling, han gav dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem ønskede, at Valget i alt Fald skulde være frit, og at Valget ikke skulde finde Sted, inden Parcellerne var udlagt. Ja, hvordan Parcellfordelingen skal finde Sted, er jo et Spørgsmaal, som kan drøftes i et Udvalg. Den højtærede Landbrugsminister har jo ogsaa udtalt sig meget velvilligt om; hvordan man i Praksis skulde arrangere sig. Jeg fik Indtrykket af, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen nærmest mente, at der vilde komme uoverstigelige Vanskeligheder. Det tror jeg ikke, der vil. Jeg har tænkt meget over den Sag, og jeg tror ikke, der vil stille sig praktiske Vanskeligheder i Vejen, som ikke kan overvindes.

Saa udtalte det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at der ved Statens Overtagelse af de Domæner, der nu bliver forpagtningsledige, muligvis vilde opstaa Tab, og at alle Landets Borgere maatte stilles lige. Ja, men det er jo netop, for at alle Landets Borgere kan stilles lige, at Staten skal overtage disse forpagtningsledige Domæner for en Tid. Det vil nemt forstaaes, at den, der sidder i Forpagtningen, ellers har et Fortrin. I det Øjeblik Staten staa-

med Ejendommen uden Forpagter, stilles alle lige med Hensyn til Køb af disse Domæneejendomme.

Det ærede Medlem Hr. Olufson talte om, at ved Husmandsforeningernes Delegeretmøde, eller hvad det nu hedder, i København i Vinter blev der udtalt et bestemt Krav om, at Domænerne skulde udstykkes efter Loven af 4. Oktober. Jeg ved ikke, hvor bestemt dette Krav har været om, at de kun maatte udstykkes efter Loven af 4. Oktober, men jeg ved, at jeg har forhandlet med Formanden for De samvirkende Husmandsforeninger i Sønderjylland, som ogsaa var til Stede i det Møde, og han erklærede, at han var fuldt tilfreds, hvis Loven fik den Form, hvori den her er fremlagt. Jeg mener, det ærede Medlems Opfattelse maa bero paa en Misforstaaelse. Man har med denne Udtalelse sikkert kun ment, at man ønskede at ogsaa Loven af 4. Oktober kunde komme til Anvendelse ved Udstykningen af Domænerne.

Saa har jeg ikke mere at sige i Øjeblikket, men skal endnu en Gang anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med de to Principper for Udstykning, der er nedlagt i det.

Olufson: Fra forskellige Sider har man søgt at begrunde den Form, som Lovforslaget har faaet, og som jo adskiller sig betydeligt fra de Love angaaende samme Emne, der gælder heroppe Nord for Kongeaaen; men det forekommer mig ikke, at man har været synderlig heldig dermed, og det kan jeg godt forstaa, thi det er ret vanskeligt at tale paa den Maade, som den højtærede Landbrugsminister taler, idet Kendsgerningerne jo taler imod ham. Noget af det første, den højtærede Landbrugsminister udtalte, var: Lad os ikke forlænge Debatten om dette Princip, lad os nu holde op dermed! Jeg kunde godt slutte mig til den højtærede Ministers Opfordring til at undlade at tale om dette Princip under Behandlingen af dette Lovforslag og vente med Omtalen deraf til et senere Tidspunkt, hvor andre Lovforslag, der netop behandler dette, kommer til Debat; men det er jo den højtærede Minister selv, der bringer Princippet ind i Debatten, fordi han prøver paa nede i Sønderjylland at bryde et Princip, der er gældende heroppe gennem Lensloven og Loven om Præstegaardsjord. Derved fremkalder han selv Debatten, og det er da ikke rigtigt, naar han siger: Lad os holde op dermed!

Den højtærede Minister prøvede paa